

D E C I Z I E

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completul, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Andrieș Ion,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrieș Ion împotriva
Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 29 ianuarie 2013, prin care a fost
admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Căușeni, casată
hotărârea Judecătoriei Căușeni din 30 noiembrie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin
care acțiune a fost respinsă,

c o n s t a ț ă

La 05 iulie 2012 Andrieș Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului Fiscal de Stat pe r. Căușeni cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r.
Căușeni nr. 609 din 22 mai 2012, i-a fost aplicată amendă în baza art. 263 alin. (3) Cod
Fiscal în mărime de 30000 lei pentru faptul înstrăinării bunurilor sechestrate.

Consideră decizia nominalizată ilegală, invocînd în acest sens că prin ordonanța
Procuraturii Căușeni din 03 august 2011, a fost dispusă încetarea urmăririi penale în
privața sa, care a fost intentată în baza art. 251 Cod penal, pentru faptul utilizării
bunurilor sechestrate, care i-au fost încredințate spre păstrare, cu liberarea de
răspundere penală și atragere la răspundere contravențională în baza art. 55 CP, fiindu-
i aplicat amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei.

Susține că pentru una și aceeași faptă a fost pedepsit de două ori, fapt ce implică
în speță, drept temei de anulare a deciziei organului fiscal.

Solicită, Andrieș Ion, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul
Căușeni nr. 609 din 22 mai 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 30 noiembrie 2012, a fost admisă acțiunea și anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 609 din 22 mai 2012 „asupra rezultatelor controlului faptic efectuat la SRL „La Vîzdoagă”, cod fiscal 1003608150572, cu privire la aplicarea sancțiunii fiscale sub formă de amendă în mărime de 30000 lei în baza art. 263, alin. (3) Cod Fiscal, ca ilegală și emisă contrar prevederilor legale.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 29 ianuarie 2013, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Căușeni, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

La 29 martie 2013, Andrieș Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o una ilegală și neîntemeiată.

În susținerea poziției sale invocă că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 609 din 22 mai 2009 i-a fost aplicată amendă în mărime de 30000 lei.

Susține că pentru una și aceeași faptă a fost pedepsit de două ori, or, prin ordonanța Procuraturii r. Căușeni din 03 august 2011, a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privința sa, fiind învinuit de art. 251 CP, pentru faptul utilizării bunurilor sechestrare, care i-au fost încredințate spre păstrare, cu liberarea de răspundere penală și atragere la răspundere contravențională în baza art. 55 CP, fiindu-i aplicat amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei.

La fel invocă că în dispozitivul deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni nr. 609 din 22 mai 2009, nici nu este indicat în privința cui este aplicată amendă, în privința sa, ca persoană fizică, sau SRL „La Vîzdoagă” ca persoană juridică.

Afirmă că instanța de apel la emiterii deciziei a ținut cont numai de probele prezentate de către intimat și nu s-a expus asupra legalității deciziei contestate.

Insistă că, pentru justa soluționarea a litigiului în cauză, este determinarea persoanei în privința căreia este aplicată sancțiunea prin decizia contestată, or, dânsul, în calitate de persoană fizică, a fost atras la răspundere penală, iar atragerea repetată la răspundere implică încălcarea prevederilor art. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care statuează „nos bin in idem”.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele recursului, studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul, de a menține decizia instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni, Andrieș Ion a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe

raionul Căușeni nr. 609 din 22 mai 2009 cu privire la aplicarea sancțiunii fiscale sub formă de amendă în mărime de 30000 lei în baza art. 263, alin. (3) Cod Fiscal.

Fiind investită cu examinarea pricinii de față, având ca obiect contestarea actului administrativ, prima instanța a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, drept temei reținând că art. 249 alin. (2) lit. a) Cod Fiscal, potrivit căruia în cazul în care există circumstanțe, prevăzute de prezentul cod, ce exclud sau absolvă de răspundere pentru săvârșirea încălcării fiscale și nu există sume ale impozitului, taxei sau majorării de întârziere (penalității) necesare pentru a fi încasate conform legislației fiscale se pronunță o decizie privind clasarea cazului de încălcare fiscală.

Judecând apelul declarat de către Inspectoratul de Stat pe r. Căușeni, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, dispunând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, apreciind probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 CPC, multiaspectual, complet, în ansamblul și interconexiunea lor, aplicând corect normele de drept material, și întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la respingerea acțiunii lui Ion Andrieș.

Astfel, pe marginea probelor administrate la materialele cauzei, se constată că Andrieș Ion este cofondatorul și conducătorul SRL „La Vîzdoagă”, situată în s. Ciuflești, r-1 Căușeni, cod/fiscal 1003608150572, genul de activitate ținând de domeniul agriculturii.

Tot actele cauzei denotă că pentru anul 2010 SRL „La Vizdoagă” a acumulat restante față de bugetul public național în mărime de 30000 lei.

Drept urmare, prin hotărârea Inspectoratului Fiscal de Stat pe r. Căușeni AH nr. 0089432 „Cu privire la executarea silită a obligațiunii fiscale a contribuabilului” în vederea încasării restanței la impozitul funciar, s-a decis aplicarea sechestrului pe roada anului 2010, iar, prin actul de sechestr nr. 0006458 din 11 august 2010 a fost aplicat sechestrul asupra a 20 tone de grâu, estimat la prețul de 30000 lei, care a fost lăsat la păstrare conducătorului SRL „La Vîzdoagă” - Andrieș Ion.

Aici, instanța de recurs ține să menționeze că actul de sechestr nominalizat n-a fost contestat, totodată, Andrieș Ion, nu s-a conformat acestuia și în luna noiembrie 2010 a utilizat grâul sechestrat la însămînțarea terenurilor agricole, fapt care a fost constatat în urma controlului la fața locului din 22 februarie 2011, prin actul nr. 1-511733.

În acest context este de remarcat că, pentru înstrăinarea producției sechestrate împotriva lui Andrieș Ion a fost intentat un proces penal, iar prin ordonanța Procuraturii Căușeni din 03 august 2011 a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privința lui Andrieș Ion, învinuit de comiterea crimei prevăzute de art. 251 Cod penal, pe faptul utilizării bunurilor sechestrate, care i-au fost încredințate spre păstrare, cu liberare de răspundere penală și atragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Coc penal, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 50 unități convenționale, echivalent a 1000 lei, amenda fiind integral achitată.

Astfel, instanța de recurs conchide că ordonanța mai sus indicată a servit temei pentru intentarea procesului de atragere la răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, soldată cu emiterea Deciziei nr. 609 din 22 mai 2012 cu privire la aplicarea

sanctiunii fiscale sub formă de amendă în mărime de 30000 lei în baza art. 263 al (3) Cod fiscal.

La fel din actele cauzei rezultă că, Andrieș Ion a depus contestație împotriva deciziei nr. 609, iar prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r. Căușeni nr. 729 din 19 iunie 2012 a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind menținută decizia inițială.

Reieșind din constatările descrise, instanța de recurs reține drept corectă concluzia instanței de apel precum că prin decizia contestată Andrieș Ion nu a fost sancționat dublu pentru una și aceeași încălcare, după cum insistă ultimul, or, din textul actului administrativ contestat rezultă că amenda fiscală a fost aplicată agentului economic, și anume SRL „La Vizdoagă”, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura Căușeni din 03 august 2011, în urma încetării urmăririi penale, amenda de 50 unități convenționale a fost aplicată anume lui Andrieș Ion, ca persoană fizică.

În acest sens, instanța consideră oportun de a reitera prevederile art. 232-233 din Codul fiscal, potrivit cărora sunt pasibile de răspundere pentru încălcarea fiscală atât contribuabilul - persoana juridică, cât și conducătorul - persoana fizică. Tragerea la răspundere pentru încălcarea fiscală a contribuabilului nu exonerează persoana cu funcție de răspundere a acestuia, dacă există temeiurile respective, dacă există răspundere administrativă, penală sau altă răspundere prevăzută de legislație.

Instanța de recurs susține poziția expusă de către instanța de apel precum că concluziile primei instanțe cu privire la lipsa datoriilor la impozit, taxe, majorări de întârziere (penalități) și/sau amenzi necesare de a fi încasate conform legislației fiscale, nu corespund circumstanțelor cauzei, ele fiind lipsite de suport probatoriu și având caracter declarativ, iar aplicarea prevederilor art. 240 lit. c), art. 247 și art. 249 al.(2) lit. a) Codul fiscal la pricina de față este eronată și nejustificată.

Or, în cadrul examinării pricinii nu au fost prezentate asemenea probe, prin care să se confirme lipsa datoriilor la impozite, taxe și alte încasări fiscale, drept motiv pentru care este neîntemeiată aplicarea în speță a prevederilor indicate mai sus.

Contrar acestei teze, în cadrul examinării pricinii în ordine de apel, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Căușeni a prezentat materiale prin care confirmă că la finele anului 2010 FAPC „La Vizdoagă” SRL a admis restanțe în valoare de 50319,59 lei, la finele anului 2011- restanțe în valoare de 7036,19 lei, iar la data de 22 mai 2012 suma restanțelor echivalează cu 45233,32 lei (f.d 25 - 27).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs apreciază drept întemeiată opinia instanței de apel cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată, or, decizia contestată vizează SRL „La Vizdoagă”, pe când Andrieș Ion a depus acțiunea în nume propriu, neprezentând probe care ar confirma că acționează în numele persoanei juridice a cărei cofondator este acesta.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că în decizia contestată nu este indicat persoană în privința căreia se aplică amenda, or, în partea introductivă a deciziei este indicat că este emisă asupra rezultatelor controlului faptic efectuat la SRL „La Vizdoagă”.

Prin urmare, nu pot fi reținute susținerile recurentului cu privire la faptul că instanța de apel a dat o apreciere incompletă circumstanțelor de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, fapt care a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material și la pronunțarea unei hotărâri ilegale, deoarece acestea sunt declarative și se combat prin constatările relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Fată de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Andrieș Ion.

Se menține decizia Curții de Apel Bender din 29 ianuarie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrieș Ion împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Tamara Chișca-Doneva

.